

Spolu s Bělochy jsme vyrazili na závody do italských Benátek. Tj. Kuba a Petr Bílý, Gábina a Káča. Odjíždělo se v noci ve čtvrtek z Brna. Stačili jsme si prohlédnout i Špilberk a projít se po městě. Pak jsme rovnou vklouzli do „postelí“ autobusu. Nikdy jsem lůžkovým autobusem nejela, a sice to není postel, ovšem spát se dalo docela dobře. Ráno nás probudila nádherně modrá obloha a krásné počasí. Velmi příjemná změna ze smogového Česka.

Protože stávkovali dopravci, měli jsme po celou dobu transfer lodí do centra soukromou lodí (stačila jsem zapomenout, jak se jmenovala – nějaký Pirát). Celý pátek byla pohodová procházka po Benátkách, seznámení se z mapou. (pro nás to byla premiéra, Běloši byli již zkušenými průvodci) V centru byl provoz jak v Karlově ulici v Praze, což mne dost děsilo. (v tom se běhat opravdu nedá!) Změř úzkých uliček, občas mostky, průchody a podchody náměstíčka a slepé ulice... v sobotu to samé v jiné části města. (i s brýlemi špatně čitelné)

A šlo se na sobotní noční závod. Start byl na nábřeží, 300 m od shromaždiště – tělocvičny. Startovalo se na krabíčku v šesti koridorech. Byl to můj druhý noční v životě (ten první – dětská trasa před dvěma lety), hodně jsem se bála. A měla jsem proč. Trvalo mi asi dvě minuty, než jsem se dokázala ve tmě zorientovat a pochopit kam mám běžet. Šlo to až do páté kontroly, kde jsem si s hrůzou uvědomila, že nekontroluji čísla na krabíčkách. Přeletěla jsem popisky a.... měla jsem pocit, že čtvrtá měla jiné číslo. Takže zpět na čtyřku, zkontrolovat, konstatovat, že to bylo dobře a pokračovat. S drobnými botami jsem prokličkovala na sedmnáctku. Vybrala jsem nejhorší a nejdelší postup na osmnáctku. Nicméně všechno jsem našla a nebyla jsem poslední. Můj cíl byl splněn. Běželo se ve městě i parku, kontroly byly na zdech, stromech, lampách i schované v keřích. Moje trasa (D40) byla stejná jako Kubova (H16). Ten běžel naprosto skvěle - 4. místo. Musím pochválit i Káču. Bělouš se stále bolavými žebry, dopadl taktéž velmi dobře - 13. místo. Trochu nám závody zkazily obavy o zdraví jednoho závodníka z Chrastavy, naštěstí to dobře dopadlo. (pokud můžete vyhněte se italským nemocnicím)

Nedělní závod byla klasika. Přibližně 15 minut na start, do odlehlejší části města a na časy. Při pohledu na moji trasu, jsem počítala, že do večera to snad zaběhnu. A pokud nebudu stále mapovat a držet si prst na mapě, jsem nadobro ztracená. Což se mi samozřejmě podařilo. Naštěstí jsem se nechala přesvědčit a dala si buzolu pod triko. Mohla si mapu alespoň zorientovat a doběhnout na jasné místo, kde se dalo pokračovat dál. Uličky, plné turistů, kteří dost mne brzdili, střídaly další uličky.. mosty.. Trasa opět krásná, pro mne něco úplně nového, zajímavého. Nakonec to bylo pro mne opět 12. místo. Kuba na stejné trase exceloval - 1. místo. Petr Bílý - 13. místo a Káča Karpíšková - 14. místo. Pro Kubu to znamenalo celkově 3. místo (o 3 vteřiny na 2. místo).

11. - 12. 11. 2017 MOV Benátky

Napsal uživatel Gábina Kamírová
Čtvrtek, 23 Listopad 2017 17:22

Cestou zpět jsme navštívili vinný sklípek, samozřejmě s ochutnávkou... co dodat.

Společnost týmu (nejen z Hané) byla úžasná, jsou báječní a skvělí orientáři.